

NIỀM TIN KẺ THA HƯƠNG

SAGIANG

I.- THẨM CẢNH THA HƯƠNG CẦU THỰC

Kể từ 1975, hàng hàng lớp lớp bỏ cả mã mồ tổ phụ, thân bằng quyến thuộc, nhà cửa ruộng vườn, tài sản thân thương từ thuở thiếu thời, Ngôi đình làng, cây da cổ thụ, đồng quê những chiều gió lộng với những con diều giấy, to nhỏ, màu sắc, hay tron bằng chỉ là manh giấy vá chắp, lượn lờ theo tay điều khiển thích thú biết bao nhiêu, có nhiều lần gió thổi mạnh đứt dây lèo, diều bung đi lông lộn, khiến chạy theo muồn ngất ngư, mong vớt xác diều, tung bờ lướt bụi lộn ngang qua con rạch, thông khổ tới chừng theo kịp nơi rơi xuống khổ tâm là lọt vào tay một bé gái khác, năn nỉ ỉ ôi, cũng không chịu trả, của trời cho mà. Khổ sở về mét mẹ dẫn tới đôi co với gia chủ, mới xin được con diều hí hửng mang về "Châu hoàn Hợp phố". Còn đâu những buổi trưa hè tắm lội chia ra hai phe thủy chiến toi bồi, cặp mắt thấm nước đỏ chạch, nhưng sung sướng thắng trận bắt bọn bại trận công lợi ngang qua rạch. Những buổi tiệc này chập chờn trong giấc ngủ tha hương, giã giạt nhiều đêm mất ngủ, khiến lòng oán hận càng thêm canh cánh bên lòng, vì ai mà phải bỏ nước ra đi tìm tự do, với bao khổ nạn trên bước đường vượt biên: công an biên phòng truy nã, hải tặc hoành hành, đói khát linh đình trên sóng nước, bão tố đập chìm thuyền, sóng chết trong tầm tay. Nhứt là cảnh hảm hiếp, bắt bớ phụ nữ của hải tặc, phản đối là chém giết liệng thây xuống biển làm mồi cho cá mập. Thân phận thuyền nhân tới bến bờ tự do chỉ còn phân nửa, thế mà còn bị điều tra phỏng vấn phân ra tỵ nạn chánh trị, mới được cho đi, còn tỵ nạn kinh tế không cho đi và còn bắt buộc hồi hương khi hết hạn tỵ nạn (1988). Nhóm bộ nhân vượt biên qua Miên Lào chịu nạn biên phòng bắn giết, rấn rít, thú dữ, đập phải mìn nổ banh thây. Đến các trại tỵ nạn lại là một nhà tù nữa chờ đợi định cư khắp các quốc gia nhân đạo. Thoát nạn tù tạm cư, đến các quốc gia định cư, thông khổ vô ngần: ngôn ngữ bất đồng, phong tục tập quán khác lạ, nghề nghiệp không có sẵn với mảnh bằng tốt nghiệp (license), phải làm chui, bị lấn hiếp phũ phàng, lao động vất vả cực nhọc lo nuôi con cái học hành. Lần hồi cũng an cư lạc nghiệp, nhà cửa mua sắm, xe cộ rình rang, con cái học hành đỗ đạt thành công trong trường đời nơi tha phương. Chen vai thích cánh với dân bản địa, cũng mở thị trường (Chợ), công kỹ nghệ, nhà hàng sang trọng với các món đặc sản thành công rực rỡ: Chả vò chiên, phở, hủ tiếu, mì, lẩu, bê thui, bún bò Huế, bún riêu, những món ăn cầu kỳ hoặc hoàng tộc... Song hành còn những Hội đoàn chánh trị, đồng hương, cựu học sinh trường, cựu sinh viên, cựu quân nhân, Người Việt Cao niên, Trung tâm cộng đồng, Hội đền thờ tiền nhân, Phòng thương mại và các nhà thờ Thiên chúa, Tin lành, Chùa Phật, Thánh Thất Cao Đài, Tự điểm Hòa Hảo. Các đảng phái cũng lần lượt tái lập Quốc dân Đảng bộ, Đại Việt, Liên Minh Dân Chủ... Đặc biệt nhứt là Lực lượng võ trang Biên thùý Đông Dương suốt 10 năm dài vừa chiến đấu chống Cộng, vừa đào luyện chiến binh phục quốc tung về nước tự lập chờ thời cơ đồng khởi thu phục chánh quyền. Nếp sống tha hương lần hồi ổn định đã nhiều lần các Hội đoàn cùng nhân dân tỵ nạn biểu dương lá cờ Vàng trong những dịp lễ lộc Việt Nam và địa phương, đã từng hội họp biểu tình chống cộng mạnh mẽ. Đã vậy mà còn bị nghị quyết 36 của Việt cộng do cả ngàn cán bộ nằm vùng sen dự vào phá hại, chia rẽ, u nhọt làm cho nhiều hội viên từ dịch, chúng còn dụ dỗ Việt kiều hồi hương với bằng hiệu "Việt Kiều yêu nước" mang tài sản về lập nghiệp để rồi bị trấn áp, tù đày, tịch biên gia sản điển hình: Nguyễn hải Bình, Trần Trường, Trang khánh Vân, Nguyễn minh Tuấn,. Bây giờ sống thông khổ khi vượt thoát khỏi Việt Nam. Tất cả đồng bào tỵ nạn 4 triệu người, nằm gai nếm mật, trông mong một ngày về vinh quang sạch bóng cộng sản, hiện đang ló mòi thái thú bán

nước cầu vinh từ năm 1990 đến nay, với kỳ hạn 30 năm tới năm 2020 mới tiếp thu sau khi trải qua kế hoạch "Tầm ăn dâu" lần dần mọi sinh động của đất nước: Chánh trị, kinh tế, quân sự, công kỹ nghệ và nhứt là các thị trấn Tàu, khu phố Tàu, làng Tàu hoàn toàn tự trị, mới đây còn đòi tự trị Vũng Áng Hà Tĩnh nữa, thật là kinh tởm cho kế hoạch "Tầm ăn dâu" áp dụng chánh sách đồng hóa 17 thị tộc Bách Việt của Hán tộc cả mấy ngàn năm, hiện nay trở thành 24 sắc tộc thiểu số của Tàu. Nhưng chúng lại muốn nhanh chóng hơn mới tung ra kế hoạch "Năm Mũi giáp công", xâm chiếm cấp tốc vào cuối năm 2014 để tạo thế lực trợ thủ Đại chiến thứ Ba tại Biển Đông. Chúng cấp tốc đặt giàn khoan dầu đồ sộ Hải Dương 981 xâm lấn lãnh hải Việt Nam còn dự trù thêm nhiều giàn khoan nữa khai thác dầu kinh chống với các đầu tư dầu hỏa ở Biển Đông từ lâu. Trong lúc công nhân Việt Nam biểu tình chống Trung quốc xâm lăng nội địa bị đàn áp, thời cộng đồng ty nạn khắp thế giới ủng hộ lên biểu tình chống Trung cộng nơi các tòa đại sứ Tàu cộng và Việt cộng, được chánh quyền địa phương yểm trợ việc làm chánh đáng, đồng thời trần tình tội ác Trung cộng nơi Biển Đông với chánh quyền địa phương.

II.- NỖI UẤT HẠN THA PHƯƠNG

Việt cộng sau 1975 gieo rắc bao thảm họa, lập ra toàn quốc trại tù vĩ đại, bắt dân phải theo tập đoàn nông nghiệp, kinh tế, thương mại, công kỹ nghệ, mất hết tự do, ai chống đối là tù đầy không bản án. Các trại tù khắc nghiệt giam cầm cả nửa triệu quân cán chính VNCH, mỗi địa phương các trại tù chom chờm mọc lên với danh xưng "Trại cải tạo" giam cầm dân vượt biên, dân trốn vùng kinh tế mới, dân chống đối tôn giáo quốc doanh, dân chống chánh trị đầu độc, dân âm mưu lật đổ chánh quyền... Cho nên dân chúng hoảng sợ chế độ hà khắc vượt biên bỏ nước ra đi mang nỗi uất hận với bọn cộng sản tàn bạo, khôn khổ còn bị bọn chúng tổ chức vượt biên, thâu tóm tiền bạc (3 lượng vàng mỗi đầu người) để tạo bẻ mảnh tiền mất tật mang, 3 năm tù khôn khổ. Nỗi uất hận này vô tận trong tâm khảm dân Việt ty nạn, giằn giật mãi không nguôi. Còn thêm nạn bị phỏng vấn ở các trại ty nạn gắt gao: ty nạn chánh trị được cho đi định cư, ty nạn kinh tế bị quản thúc hồi hương, quá đau đớn, khiến họ phản đối bị đàn áp thẳng tay, có nhiều người tự sát, thà chết chớ không trở về kiếp trâu ngựa cho bọn tàn bạo. Đến được nơi định cư khắp nơi khổ nạn kẻ tha hương còn dồn dập suốt thời gian dài hội nhập. Càng đau khổ, nỗi uất hận càng dâng cao, quyết tâm, trở về trong vinh quang sạch bóng cộng sản mới vừa lòng căm hận. Nhưng chờ đợi thời cơ suốt trên 30 năm rồi, chỉ gặp toàn là lãnh tụ, chánh khách bị bọm, múa chàng múa tiên, tuyên bố rùm beng: nào là phục quốc Đông tiền, nào là quân lực 17 ngàn quân đang trên đường chống cộng tại quê hương, nào là được Pháp, Mỹ, Úc yểm trợ sẽ về tranh cử với Việt cộng, để thâu tiền bạc yểm trợ làm giàu trên mồ hôi nước mắt của đồng bào ty nạn, làm mất niềm tin tái phục quê hương. Khôn khổ cho những bậc ái quốc chân chính, trung thành với tổ quốc, bị vạ lây, không được tín nhiệm, biết tới chừng nào mới quang phục được quê hương. Hơn nữa rất khó gây được tín nhiệm với các chánh quyền địa phương, do những chánh khách ăn nhậu phòng trà lớn tiếng rộng họng, vung vịch phát ngôn bừa bãi, thành ra những thành phần thành tâm thật ý muốn xây dựng cơ nghiệp quang phục quê hương thường bị kỳ đà cản mũi hết sức tệ hại, làm chậm bước tiến đoàn kết hải ngoại thành lực lượng hùng hậu, đồng tâm nhứt trí, mặc dầu hoà nhi bất đồng, nhưng cùng nhau có chung một tiêu diễm "Đoàn kết nhứt trí" mới trước tiên được toàn dân Việt ty nạn ủng hộ triệt để, chánh quyền địa phương mới chấp nhận được sự yểm trợ tích cực trong việc giải trừ cộng sản hải ngoại, rồi mới tới cộng sản quốc nội, có trợ lực mạnh mẽ của cuộc Đông Chinh Đồng Minh về giải phóng Việt Nam sẽ oằn oại khi

Tàu xâm chiếm Việt Nam vào cuối năm 2014, mà toàn quốc kháng chiến gian lao, có tiếp trợ tài chánh của hải ngoại.

III.- NIỀM TIN CỦA ĐỒNG BÀO TỶ NẠN QUÁ UẤT HẬN THA HƯƠNG.

Nằm gai nếm mật gần 40 năm nổi tha hương, đồng bào tỵ nạn Việt Nam rất thống khổ khi nghĩ đến thân nhân nội địa sống mất tự do, bị kèm kẹp, đàn áp, chí đến tín ngưỡng cũng bị kiểm soát và tàn nhẫn bắt phải theo tôn giáo quốc doanh, một việc làm phá tán tín ngưỡng tinh thần. Đời sống lao động cực nhọc, thiếu thốn tư bề, phải nhờ trợ cấp hàng tháng của đồng bào tỵ nạn, dành dụm gửi về, tạm sống qua cơn đói khổ, nghèo cực. Niềm tin của giới tỵ nạn trầm lắng trông cậy vào việc phục quốc vinh quang, nên đã cố gắng tài trợ cho những cuộc kháng chiến phục quốc. Nhưng khổ nổi, những hoạt đầu gian manh chánh trị, lường gạt niềm tin này, với những tổ chức ma mãnh, nào chiến khu biên thù giả tạo, nào Đông tiến tuyên truyền xảo quyết làm niềm tin bị mất đi với nhiều chánh phủ ma, thu góp tiền bạc, chẳng ra trò gì cả, điển hình: chánh phủ Nguyễn hữu Chánh, Mặt trận kháng chiến giải phóng Việt Nam của Việt Tân, chánh phủ Đào minh Quân hứa cuội, chánh phủ Đoàn ngọc Bích, Hồ diên Sinh, Lý tông Bá, chống phá nhau tờ mờ. Ai cũng tự xưng hùng xưng bá "Ta đây đã được chánh quyền Mỹ, Pháp... chấp nhận và sẽ tái võ trang, cũng như tái phục quyền lãnh đạo Việt Nam". Lại còn thêm những cò mồi Việt cộng, Nguyễn chính Kết, Hà huy Cù Vũ tự xưng có đủ thẩm quyền về ứng cử tranh quyền với Việt cộng do đã được Pháp, Mỹ ủng hộ, nhưng tới chừng phối kiểm trót quớt, mất hết niềm tin. Hiện tại niềm tin đang chú tâm sấm ký Trọng Trình :

"Bảo Giang Thiên tử xuất,

"Bất chiến tự nhiên thành"

Họ trông chờ nhà lãnh tụ cao minh, thực tâm vì dân, vì nước xuất hiện, không dùng võ lực, mà được toàn dân tôn kính lên hàng Thiên tử, giải phóng đất nước và thống nhất, bảo tồn lãnh thổ và lãnh hải, tái thiết nước Việt hùng mạnh trên diễn đàn quốc tế. Mọi người tìm hiểu Bảo Giang ở đâu, và chừng nào Thiên tử xuất hiện, điều hành cuộc phục quốc ra sao với điều kiện không chiến đấu, thế mà thành công một cách tự nhiên. Ôi chao! Sao mà kỳ diệu thế!. Phải thông suốt 487 câu sấm Trọng Trình tường trình, trong đó:

"Mã đề, Dương cước, anh hùng tận,

"Thân, Đậu niên lai kiến thái bình"

Cuối năm con ngựa (2014), Trung cộng xâm chiếm Việt Nam, tới năm con Dê (2015) Đại chiến thứ Ba bùng nổ, và Trung cộng bại trận phát khởi chiến tranh nguyên tử, toàn thể nhơn loại chết hết do chấn động mãnh liệt khiến địa cầu ngừng lại 3 giây, nhờ hồng quang tuyến chiếu rọi nhiếp độ sống lại 1/10 toàn là Trung thần, Hiếu tử, Chơn tu, Thiện trí thức sang năm con khỉ (2016) mới theo hoàng dương đạo pháp của Vương Phật Di Lạc cùng 18 Đạo sư phổ quát nên Đạo Trị Thiên Ánh Đạo Vàng, tái lập thành 18 khu Đạo trị, không còn ranh giới quốc gia, tạo tác tới năm con gà (2017) mới thật sự thái bình an cư lạc nghiệp, tái lập đời Thượng nguơn Thánh đức với cảnh sống Địa đàng. Con người không còn lao động vất vả, sống thành thật hồn nhiên, cùng thú cầm bậu bạn, tu hành chơn chất theo đường lối Đạo trị do điều hành của 18 Đạo sư, còn Kim Điện núi Cẩm xuất hiện do Long Hoa giáo chủ Đức Di Lạc Vương Phật chủ trì, trở thành Thánh địa của nền Đạo trị. Niềm tin của đồng bào Việt tha hương lúc bấy giờ mới hiện thực, không còn bị lường gạt nữa, và những kẻ ác đã hoàn toàn đền tội do Địa cầu bị chấn động của chiến tranh nguyên tử ngừng lại chết hết rồi.

Sacramento, ngày 8 tháng 7 năm 2014

